

ת"ד 2521/10/21 - מדינת ישראל נגד מוכיד אסמאעיל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

20 יולי 2023

ת"ד 2521-10-21 מדינת ישראל נ'

אסמאעיל

לפני כבוד השופט אלעד שור

בעניין: ע"י ב"כ עו"ד רביבו 1. מדינת ישראל

נגד

הנאשם: 1. מוכיד אסמאעיל

ע"י בא כוחו עו"ד אשר ארבל

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש ובכך שנהג בשכרות להלן סעיפי החיקוק: אי שמירת רווח, עבירה לפי תקנה 49 לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (6403), (להלן: "**תקנות התעבורה**"); נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") (6603) בצירוף סעיף 39 לפקודת התעבורה (6254); נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (7137), בצירוף סעיף 38(2) לפקודת התעבורה (2029); עבירה שגרמה **חבלה של ממש** לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (2009).

2. לפי עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, ביום 4.10.2021, בשעה 01:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג טויוטה, מ.ר. 43725002, בכביש 44, מכיוון מערב למזרח והתקרב לצומת עם רחוב המכתש, (להלן: "**הצומת**"), זאת כאשר אותה עת, נהגה לפניו, הגב' לינוי דהן, (להלן: "**המעורבת**") (ברכב מסוג קיה פיקנטו, מ.ר. 7138238 (להלן: "**הרכב המעורב**"), ועצרה לפני הצומת למופע אור אדום ברמזור בכיוון נסיעתה.

3. הנאשם, נהג בקלות ראש ולא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא שמר מרחק כנדרש והתקרב יתר על המידה לרכב המעורב והתנגש בו מאחור (להלן: "**התאונה**"). כתוצאה מהתאונה, נחבלה המעורבת חבלות של ממש בדמות שבר תלישה של האפוקונדיל הפנימי ובמיון הונח סד גבס אחורי על מרפקה, כמו כן, נוסע נוסף ששהה אותה עת ברכב המעורבת נחבל אף הוא ונזקק לטיפול רפואי וכן, שני כלי הרכב ניזוקו.

4. הנאשם הורשע בכך שנהג בהיותו שיכור ונתון תחת השפעת משקאות משכרים, בית המשפט פסל את

תוצאות הינשוף, אף על פי כן, הורשע הנאשם בנהיגה בשכרות מכוח הראיות אשר הוצגו בפני בית המשפט אשר מוכיחות כן, זאת על בסיס סעיף 64 ב (א) לפקודת התעבורה, אשר קובע מי יחשב שיכור, ובחלופה של סעיף קטן (4) נקבע כי "מי שנתון תחת השפעת משקה משכר או תחת השפעת סם מסוכן, ובלבד שבבדיקת מעבדה לא נמצא שריכוז האלכוהול בדמו נמוך מהסף שנקבע בתקנות לפי פסקה (3) או מהסף כאמור בפסקה (3א), לפי העניין."

5. ביום 21/5/23 טענו הצדדים לעונש, המאשימה עתרה להטלת ענישה של מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים עוד עתרה להטלת פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 42 חודשים בצירוף עונשי תנאי, קנס ופיצוי למעורבת.

6. המאשימה תמכה עמדתה זו בנסיבות האירוע, טענה לרף שכרות גבוה פי 4.3 מהכמות הקבועה בחוק, כאן המקום להזכיר כי בית המשפט פסל את תוצאת הינשוף. ברם, נקבע כי רמת השכרות הייתה גבוהה.

7. המאשימה הפנתה את בית המשפט לעברו המכביד של הנאשם אשר נוהג משנת 1991 וצבר לחובתו 50 הרשעות קודמות בתעבורה בניהן עבירה של נהיגה תחת השפעת משנת 2015, לטענת המאשימה מאחר והנאשם לא הפנים את חומרת העבירה בפעם הקודמת ומאחר וכעת התממש הסיכון וכתוצאה משכרותו/ל הנאשם נגרמה תאונת דרכים הכוללת חבלות של ממש, יש להחמיר עם הנאשם ולהטיל עליו בין היתר מאסר מאחורי סורג ובריח.

8. המאשימה הפנתה לפסקי דין רלוונטיים התומכים בעמדתה.

9. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ביקש לראות באי קבלת תוצאות הינשוף אשר במקור הראו תוצאה גבוהה, כסיבה לקולא כיוון שכאמור, אין להביא את תוצאת הינשוף בחשבון. ב"כ הנאשם ביקש התחשבות סית המשפט לאור קיצור ההליך ולקיחת אחריות על התאונה ותוצאותיה, כן ביקש להביא בחשבון העונש את משך הזמן שחלף מההרשעה הקודמת הקשורה לאלכוהול משנת 2015.

10. ב"כ הנאשם המלומד ביקש את התחשבות בית המשפט לאור שהנאשם שהה תקופה ארוכה במעצר בית מלא, מעל חצי שנה, דבר שגרם לקריסת עסקיו כעצמאי שעסק בשיפוצים. כן ביקש התחשבות בית המשפט לאור כל כי על אף שהנאשם מוסלמי, בניו שירתו ומשרתים בצבא ביחידות קרביות.

11. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בענישה הצופה פני עתיד ולהימנע המטלה של עונש מאסר.

12. מתחם הענישה הנוהג בעבירות של שכרות מושתת בראש ובראשונה בהוראת המחוקק בסעיף

39א. לפקודת התעבורה, (נ"ח) תשכ"א - 1961, לפיו "הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משנתיים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה עבירה - פסילה לתקופה שלא תפחת מארבע שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר."

13. ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מ"י, נכתב על ידי כבוד שופט בית המשפט העליון א' שהם כי :

"מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחון. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא (ראו, לעניין זה, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל (6.2.2013); רע"פ 3343/04 נפתז'י נ' מדינת ישראל (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחר המחוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות".

14. ת"פ (מחוזי מרכז) 27213-04-12 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 04.02.2014) "בשנים האחרונות, חלה עליה בתופעה של נהיגה בשכרות ובהתאמה, רבים קורבנות תאונות דרכים שאיבדו חייהם. בית המשפט העליון הטעים, כי התופעה הפכה לחזון נפרץ ויש לנקוט ענישה מחמירה ומרתיעה, למיגורה. ראה ע"פ 1641/04 לוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.12.04): "נדמה כי אין צורך לחזור ולהזכיר את הקטל הנמשך בדרכים לו תורמים גם נהגים שיכורים. ואף שעובדה זו ידועה ונהירה לכל, עדיין מתהלכים בתוכנו לא מעטים, וביניהם בני-נוער, המוכנים ליטול את הסיכון של נהיגה במצב של שכרות, תוך שהם מסכנים את חייהם-שלהם וחייהם של אחרים שלרוע מזלם נקלעו בדרכם. במצב זה שוב אין מנוס מגזירתו של מאסר בפועל, ואולי דרך ענישה זו תגרום לאותם נהגים הרהור נוסף אשר עשוי לחסוך חיי אדם".

15. ברע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל, (מיום 31.3.11):

נדון ערעורו של נאשם שהורשע בנהיגה בשכרות (1145 מק"ג) וכשל בבדיקת המאפיינים שהורשע 7 שנים קודם לכן בנהיגה בשכרות בנסיבות דומות.

בית המשפט לתעבורה השית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, לצד פסילה בפועל בת 40 חודשים והתחייבות.

בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל- 4 חודשי מאסר בפועל. הערעור לעליון נדחה ויפים דברי כב' השופט ג'ובראן לענייננו:

"המבקש נתפס כאשר בגופו כמות גדולה במיוחד של אלכוהול, כפי ארבעה מהמותר, והוא אף נכשל בבדיקת המאפיינים שנערכה לו. בנסיבות אלה מקובלת עלי מסקנתו של בית המשפט המחוזי לפיה רק בנס לא הסתיים האירוע באסון ובנפגעים בנפש או ברכוש. עוד יש לציין כי המבקש נתפס בעבר כאשר הוא נוהג בשכרות וכאשר בגופו כמות דומה של אלכוהול לזו שנמצאה במקרה זה. בנסיבות אלה נראה כי המבקש לא הפנים את החומרה במעשיו ולא נרתע מלחזור ולנהוג בשכרות אף לאחר שנתפס והורשע."

16. ברע"פ 5580/06 בריק נ' מדינת ישראל, (מיום 6.9.06):

נגזרו על נאשם שנמדדו בדמו 137 מיליגרם אלכוהול ל- 100 מ"ל דם (כמעט פי 3 מהמותר), ושבעברו התעבורתי המכביד הכולל 80 הרשעות קודמות אף עבירה של נהיגה בשכרות.

בית המשפט השית על הנאשם מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך שנתיים, לצד פסילה ל- 18 חודשים שסווגה לכל כלי רכב פרט לטרקטור, פסילה על תנאי והתחייבות כספית. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ל- 5 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנמצא בלתי מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות ובנוסף עונש הפסילה הוחמר ל- 24 חודשים והסיווג בוטל. הערעור לעליון נדחה.

17. בעפ"ת (מרכז) 46564-02-15 דבח נ' מדינת ישראל, (מיום 20.9.15):

הורשע נאשם בנהיגה בשכרות ובגרם תאונת דרכים כתוצאה ממנה נפגעו המעורבים. מדובר בהרשעה שניה של הנאשם בשכרות כשאינן לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה.

הנאשם נדון למאסר בפועל בן 9 חודשים, פסילה למשך 6 שנים, פסילת רישיון נהיגה על תנאי בת 4 חודשים למשך 2 שנים ומאסר על תנאי של שנה למשך 3 שנים והתחייבות.

18. נ"ב (י-ם) 3835-12-11 מדינת ישראל נ' אבוטבול, (מיום 5.2.12):

הורשע נאשם בעל דפוס התנהגות התמכרותי בגרימת תאונת דרכים ברשלנות ללא חבלה של ממש ובנהיגה בשכרות. הנאשם ללא עבר תעבורתי מכביד או דומה.

על הנאשם נגזרו 7 ימי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך 4 שנים וקנס.

19. נ"ב (י-ם) 565-01-12 מדינת ישראל נ' שלודי, (מיום 11.12.12):

הורשע נאשם בגרימת תאונת דרכים קלה יחסית ונהיגה בשכרות כשבעברו הרשעה בנהיגה בשכרות.

בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם לנהיגה בשכרות שהסתיימה בתאונה (גם אם קלה) כאשר

מדובר בהרשעה שנייה בנהיגה הוא בין מאסר קצר לבין מאסר ארוך, הכל בהתאם לנסיבות. בית המשפט התחשב בכך שהנאשם אב ל- 11 ילדים ומצבו הכלכלי והבריאות כבי רע, ולכן הטיל עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי של 3 חודשים ופסילה למשך שנתיים.

20. עפ"ת (מחוזי מרכז) 46564-02-15 ליאור דבח נ' מדינת ישראל (נבו 20.09.2015):

"בתי המשפט התייחסו לחומרת העבירה של נהיגה בשכרות בדרך כלל, מקום שעבירה זו חוזרת על עצמה או, מבוצעת עבירה של נהיגה תחת השפעה, הרי שחומרת עבירת הנהיגה בשכרות מועצמת שבעתיים. **נקבע לא אחת כי העונש הראוי למבצע עבירה של נהיגה בשכרות בפעם השנייה, הוא מאסר בפועל.** ראה עפ"ת (מרכז) 4518-07-09 חסן נ' מדינת ישראל; עפ"ת (מרכז) 28099-12-12 סולטאן נ' מדינת ישראל; רע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל; רע"פ 3638/12 וקנין נ' מדינת ישראל. אין חובה להטלת מאסר בפועל בעבירת שכרות רק מקום שבעבירה קודמת הוטל מאסר על תנאי."

21. נ"ב (תעבורה י-ם) 3835-12-11 מדינת ישראל נ' חיים אבוטבול (נבו 05.02.2012)

"בעפ"ג 5012/09 מדינת ישראל נ' גמגום, בימ"ש לתעבורה פסל נאשם שנמצאה אצלו כמות של 1515 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף למשך 4 שנים אולם לא גזר עליו מאסר בפועל.

רעור המדינה על קלות העונש התקבל בחלקו והנאשם שנסע בערפול חושים מוחלט נדון ל-10 ימי מאסר בנוסף לעונשים שנגזרו עליו בבית משפט קמא."

22. רע"פ 5866/12 דניאל קרלקוב נ' מדינת ישראל (נבו 20.08.2012):

הנאשם הורשע בגרימת תאונת דרכים וכי במהלך התאונה נהג בהיותו שיכור, שכן הוא התנדנד בעמידה ובהליכה על קו, ובבדיקת נשיפה שנערכה לו נמצאו בגופו 515 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף.

בית המשפט לתעבורה בתל-אביב-יפו קבע, כי על אף שלא הוכח כי מכשיר הבדיקה מסוג "ינשוף", בו נעשה שימוש לבדיקת המבקש, עמד בתנאים הנדרשים להוכחת תקינותו, הרי שהלכה פסוקה היא כי ניתן להרשע נאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, על-פי ממצאי התנהגות בלבד וכי די בממצאים שהוצגו לפניו על מנת להרשעו. בגזר דינו, עמד בית המשפט על חומרת העבירות ועל עברו התעבורתי (5 הרשעות קודמות). כן נקבע, כי יש להתחשב בתרומתו של נהג המונית לקרות התאונה, ובנסיבותיו האישיות של המבקש, ובכללן: גילו הצעיר; היותו בן יחיד שתומך באימו ומתגורר עימה; אשר שירת שירות צבאי מלא ועובד למחייתו. לאור האמור, הוטל עליו עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 36 חודשים, בניכוי 6 חודשי פסילה מינהלית; קנס בסך 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו; מאסר על תנאי למשך 6 חודשים; ופסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6

חודשים.

בערעורו טען המבקש כי לא הוכח כי מכשיר ה"ינשוף" עמד בתנאים הנדרשים להוכחת תקינותו וכי אין די בממצאי ההתנהגות שנקבעו, כדי לבסס את הרשעתו שעה שכשל רק במאפיינים המושפעים באופן ישיר מן הזעזוע הגופני שעבר עליו, בעקבות התאונה.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו וקבע כי די בראיות הנסיבתיות ובממצאי המהימנות, עליהם התבססה הערכאה הדיונית, לצורך הרשעתו בעבירות המיוחסות לו וכן כי לנוכח עברו התעבורתי הנכבד, בתוך תקופת זמן קצרה למדי ולאור חומרתה של עבירת הנהיגה בשכרות ותוצאותיה, בדמות תאונת דרכים בה נגרמה חבלה של ממש, הרי שאין לומר כי העונש שהוטל על המבקש מצדיק התערבות. בר"ע לעליון נדחתה אף היא.

23. לפיכך ולאור הפסיקה הרי שמתחם הענישה ההולם במקרים אלו בהם נהיגה בשכרות הביאה לגרימה של תאונת דרכים, ינוע בין - שנתיים פסילה **כקביעת המחוקק ועד** - 6 שנים, אל אלה יתוספו עונשים של קנס, פסילה על תנאי ומאסר שינוע בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים וכל זאת בהתאם למכלול היבטים ובהם אלו הקבועים בתיקון 113 לחוק העונשין קרי מידת חומרת ההתנהלות, נסיבות ותוצאות העניין, מידת הפגיעה בערך החברתי וכן מדיניות הענישה הנהוגה.

24. סעיף 40ג(ב) **לחוק העונשין**, תשל"ז - 1977. קובע כי את העונש המתאים בתוך המתחם יגזור בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 יא לחוק.

25. בעניינו של הנאשם מדובר בנאשם האוחז ברשיון נהיגה משנת 1991 וצבר לחובתו 50 הרשעות קודמות הכוללות הרשעות בטיחותיות רבות וכן עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים משנת 2015, כאשר אין נפקא מינה לעניין סעיף האישום שהרי מדובר בעבירה המערבת נהיגה ואלכוהול ודי בכך כדי ללמד כי מדובר בנאשם שעל אף והורשע בעבירה מסוג דומה, לא הפנים את חומרת העבירה, חזר ונהג שיכור ואף גרם לתאונת דרכים כך שהסיכון הפוטנציאלי הגלום בנהיגה בשכרות, במקרה זה הפך לממשי.

26. בהכרעת הדין נקבע כי נסיבות התאונה מלמדות אף הן על השכרות הגבוהה בה היה מצוי הנאשם ומצביעות על קשר ישיר בין השכרות לבין קרות התאונה, שכן הנאשם פגע חזית אחור ברכב המעורב אשר עמד והמתין להתחלפותו של האור האדום ברמזור, מעוצמת הפגיעה ניתן ללמוד כי הנאשם לא הבחין, לא האט ופגע ברכב המעורב בעוצמה גבוהה אשר גרמה לחבלות של ממש לנהגת המעורבת.

27. לקולא אביא את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את כך כי בנו הבכור משרת ביחידה מובחרת על אף שיוכו האתני כדברי הסניגור, את היותו חף מעבר פלילי, את דברי הסניגור לפיהם הנאשם ירד מנכסיו בתקופה בה שהה במעצר בית מלא משך חצי שנה.

28. עוד אביא בחשבון את עקרון ההדרגתיות בענישה ואין הכוונה להדרגתיות במובן הרחב של העבירה עצמה, אלא הכוונה בהדרגתיות אינדיבדואלית ראה לעניין זה פ"ל (תעבורה י-ם) 4023-12-14 מדינת ישראל נ' עוז לייני (נבו) (20.07.2017):

"עונשו של אדם הוא לעולם אינדיווידואלי, הגם אם הוא מושת בהתחשב באינטרס הציבורי ובצורך להחמיר באופן כללי עם נאשמים שעברו עבירת נהיגה בשכרות תוך גרימת תאונת דרכים, יפים לכאן דברי כב' השופט מנחם אלון ז"ל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, עמ' 174-176:

"כידוע, אחד השיקולים החשובים בשיקולי הענישה הוא מהותה של העבירה וחומרתה; שיקול זה קשור, בדרך כלל, בקשר הדוק עם שיקול ההרתעה, למען ישמעו וייראו. לשני שיקולים אלה מיתוסף שיקול נוסף, והוא - קיום מדיניות אחידה, ככל האפשר, שתשמש כקו מנחה וכמורה דרך בעולמה של ענישה. ושיקול אחרון זה יפה הוא במיוחד לפסיקתו של בית המשפט העליון, שהמחוקק הפקידו על קביעת מדיניות זו. בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו. "ענישתנו היא ענישה אינדיווידואלית של כל עבריין 'באשר הוא שם'" (ע"פ 291/81 [1], בעמ' 442). זאת תורת הגישה האינדיווידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו שלהענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך."

29. כאמור, הנאשם ללא עבר פלילי לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, ניהל את חייו באופן נורמטיבי, מאידך נראה כי הענישה המקלה אשר הוטלה על הנאשם באירוע הקודם משנת 2015 לא הצליחה להרתיע את הנאשם שהרי הנאשם חזר ונהג בשכרות ואף גרם לתאונה, לפיכך ולאור חומרת העבירה וחומרת תוצאות התאונה, הפעם אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אך האיזון הנכון יהיה כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

לנוכח כל המקובץ לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 2500 ₪. הקנס ישולם בתשלום אחד עד ולא יאוחר מיום 20/10/23.

להלן אמצעי התשלום הקיימים במערכת לצורך תשלום קנסות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 0732055000

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

2. **מאסר לתקופה של 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות על פי חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, תחילת העבודות ביום 16/8/23. על הנאשם להתייצב ביום זה במשרדי הממונה בשעה 8:00 ברחוב לוחמי בית"ר 6 רמלה.**
3. **מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים שלא יעבור עבירות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה.**
4. **פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 40 חודשים מניינה של הפסילה ביום 5/10/21 אין צורך בהפקדה.**
5. **פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים. מובהר לנאשם כי מי שנפסל על תנאי ייפסל בפועל אם בתוך התקופה שנקבעה בגזר הדין יעבור אותה עבירה עליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה, או לאחריה.**

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, במעמד הנוכחים.